

ПРОТОКОЛ

№ 514

гр. Пловдив, 14.11.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Радка Д. Чолакова

Румяна Ив. Панайотова-Станчева

при участието на секретаря Нина Б. С.а

и прокурора Иван Г. Даскалов,

Сложи за разглеждане докладваното от Христо Ив. Крачолов Въззивно частно наказателно дело № 20235000600496 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:02 часа се явиха:

Обвиняемият Г. М. П. се явява лично и с адв. В. Д. и адв. В. М..

Обвиняемата Т. К. Д. не се явява редовно призована, не се явява и адв. П. Г..

Постъпило е постановление от 10. 11. 2023 г. на ОП Ст. 3. за обв. Т. Д., с което мярката ѝ за неотклонение е изменена от ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА в ПАРИЧНА ГАРАНЦИЯ в размер на 2 000 лв. вносима в 5-дн. срок и е разпоредено на основание чл. 61 ал. 6 НПК тя незабавно да бъде освободена от ареста след представяне на документ за внесена гаранция.

На 13. 11. 2023 г. е депозирана молба от адв. П. Г., защитник на обв. Т. Д., с която същата уведомява съда, че на 07. 11. 2023 г. с частна жалба е обжалвала определението на ОС в Ст. 3. от 04. 11. 2023 г. и на 10. 11. 2023 г. с постановление на прокурор от ОП мярката ѝ за неотклонение е изменена от ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА в ПАРИЧНА ГАРАНЦИЯ, поради което отпада правният им интерес да обжалват определението и оттеглят въззивната си частна жалба.

С разпореждане на докладчика от 13. 11. 2023 г. адв. П. Г. е уведомена,

че трябва да има съгласие на обвиняемата за оттегляне на жалбата и с оглед на това днес е депозирана молба, че Т. Д. оттегля въззивната жалба, подадена от нейния защитник срещу определението на ОС Ст. 3., поради променена мярка.

ПРОКУРОРЪТ – да се даде ход на делото. Предвид докладваната от Вас молба считам, че са налице основанията за прекратяване на производството в частта, която касае обв. Т. Д..

Адв. Д. – да се даде ход на делото. Считам, че молбата е основателна и производството следва да бъде прекратено за обв. Д..

Адв. М. – да се даде ход на делото, поддържам казаното от колегата.

Съдът намира, че с оглед депозираната жалба от обв. Т. Д., с оглед докладваното постановление на ОП Ст. 3. за промяна на мярката ѝ за неотклонение и оттегляне на въззивната жалба от обв. Д. и нейния защитник адв. Г., е необходимо да се прекрати производството в тази му част и се даде ход на делото по отношение на обв. Г. П..

Предвид на горното съдът и

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕКРАТЯВА производството по частната жалба на обв. Т. К. Д. срещу определението на ОС Ст. 3. от 04. 11. 2023 г. по ЧНД ""/2023 г., с което спрямо нея е взета мярка за неотклонение ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА предвид факта, че същата е изменена в по-лека.

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО по отношение жалбата на обв. Г. П..

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ – нямам искания, да се приемат получените писмени доказателства.

Адв. Д. – нямаме други искания.

Адв. М. – също, нямаме искания.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА представените писмени доказателства – постановление от ОП Ст. 3. за обв. Т. Д. и КСМЕ.

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Адв. Д. – Уважаеми апелативни съдии, г-н прокурор, доколкото и настоящият състав ще изследва предпоставките на чл. 63 НПК ще се спра на тях, като започна с това, че въпреки наложения стандарт на ЕС, а вече и на българските съдилища, доказателствата в тези производства не се разглеждат, тяхната съвкупност на пръв поглед, то смятам, че съдебният състав все пак дължи анализ на доказателствените източници, тъй като за Вас това дело е много интересно със същността си. За старозагорската общественост Т. Д., като дългогодишен директор на РУО и за това, властите са решили да използват инструментариума на ГДБОП и на прокуратурата, но вижте какви обвинения са съчинили, според В. МИХАЙЛОВ има достатъчно много престъпност, за да се измисли някакво престъпление.

По чл. 143, първото обвинение за моя подзащитен, ще се спра само на повдигнатите обвинения, защото те определят рамката, чл. 321 вр. 143 - са се сговорили да вършат престъпления по чл. 143, чрез които се цели набавяне на имотна облага, това е юридически нон сенс. Известна е и доктрината, и съдебната практика, че това е престъпление срещу личността, въздействащо върху психиката на даден обект било със сила или заплашване, или използване на служебно положение, за да се извърши нещо лично против волята му, това е посочено в престъплението на стр. 155 на СТОЙНОВ, като той дава и пример, престъпният резултат е поведението на пострадалия – има личен характер, да остане на определено място, да се придвижи до друго място и т. н. Ако прокуратурата счита, че целта на това престъпно сдружение от двама имащи някакви лични отношения с имотна облага се отива на чл. 214, това е разликата, когато се използва принудата за разпореждане с лично имущество, това вече е престъпление срещу собствеността, така че това обвинение, тази конструкция на обвинението е невъзможна. Съвсем отделен е въпросът дали има доказателства за такова престъпно сдружение за вършене на каквото и да е престъпление. В тази насока въпреки многото действия по разследване и разпит на учители, директори и т.н., които са били в съвсем различна насока, и видите ли в града се носела мълва, че Г. е любовник на Т. и затова определени директори зареждат от определена фирма закуски, да, ама не. С. Т., фирмата, която е зареждала със закуски по никакъв начин не се е повлияла от тази мълва, Л. А., В. С. също, А. К., Д. П., Д. М. и П. по същия

начин и се спираме на св. Р. К., които показания са залегнали в обвинителната теза, че тя била принудена противно на волята си, а именно да извърши повторна проверка в училище „З. С.“, като подзащитният ми бил злоупотребил с властта на Т., това не е възможно. Престъплението по чл. 143 е срещу личността да се извършват никакви лични действия. Това, че директорката на образованието е предписала и указала на Р. Т. К. да извърши повторна проверка във връзка с пребиваването на учениците и т. н. по никакъв начин не може да се санкционира под нормата на чл. 143. Това, ръководителят да ти каже, че трябва да си свършиш работата и да кажеш че те е принудил, ако е от личен характер е възможно, но това деяние е свързано с работата на тази директорка. В какво се изразява принудата. Тя системно тормози колегите си и ги унижава, заплашва. Свидетелката Р. – което тя тълкува, което означава - аз губя работата си и си отивам, т. е. няма конкретно действие и психическо въздействие, което да оказва някаква принуда, това е някакъв ирационален страх на свидетелката, че ако не си свърши работата ще бъде уволнена евентуално, едно бъдещо несигурно събитие. Още по-малко пък нашият подзащитен би могъл да злоупотреби с властта на Т. Д., като съизвършител и да принуди посочената свидетелка, той не е ДЛ и няма как да въздейства на ДЛ, още повече, че когато се е виждал с въпросната Р., Т. Д. въобще не е присъствала. И принудата според Р. се изразява в това, че той я дръпнал на страна и й казал да го уведомява един ден по-рано преди да извърши повторна проверка, няма действия, това е тълкуване за тази свидетелка, че е била принудена. Затова считам, че обосновано подозрение за авторството на деянието не може да се извърши в случая, защото описаното и квалификацията, като престъпна деятелност, всъщност не е престъпление, тъй като юридически е невъзможно да има такава обвинителна конструкция по изложените съображения, но дори и да приемем, че е възможно в кР. сметка господар на ДП е прокуратурата, то не се сочат конкретни действия, няма конкретни заплахи, няма конкретно въздействие, чрез длъжностното положение, което да е мотивирало Р. К. да извърши никакви лични действия. Твърди се, че тя е била принудена, тя твърди, да извърши служебните си задължения, тъй като ръководителката не е доволна от работата ѝ. Да извърши повторно преброяване на учениците и т. н.

По отношение показанията на останалите свидетели няма да се спирам, защото те възпроизвеждат изцяло слухове, клюки между учителската

общност.

За останалите предпоставки обвиняемият да се укрие и извърши престъпление, подзащитният ми е на 55 г., няма никаква проява до сега, не е осъждан, не е криминално проявен, единствената му простъпка може да се каже, е отношенията с Т. Д.. Видите ли Г. бил много страшен, закачал учителките, пощипвал ги, на някои правел намеци, но няма такива обвинения. Безспорно няма опасност да се укрие.

Има ли опасност да извърши друго престъпление. Доколкото тя трябва да е реална, а не хипотетична, в кР. сметка сама прокуратурата е изменила мярката на длъжностното лице. Ако някой все пак има влияние в тези среди и е някакъв авторитет, с който биха се съобразявали учителите в Ст. 3. това е Т. Д.. Несериозно е да се твърди, че ако му се промени мярката - ще може да въздейства по какъвто ѝ да е начин върху хода на разследването, тъй като няма механизъм да го стори, а и в кР. сметка са разпитани почти всички ръководители на училища и лица, имащи отношение към тях, така че няма теоретична и практична възможност да осуети разкрИ.ето на обективната истина.

Чистото му съдебно минало е в противовес, както вече аргументирах самото обвинение, конструкцията на обвинението е юридически невъзможна, т. е. самото деяние не би могло да се отличи въобще с такава обществена опасност, която да придаде и висока степен на обществена опасност на дееца, че да го изолираме с тази най-тежка мярка. Моето лично мнение е, че не би следвало да се налага каквато и да е мярка за тези обвинения, но ще помоля, уважаемия съдебен състав, да измени мярката в каквато и да е по-лека, защото мястото му не е в ареста.

Ето защо моля за акт в този смисъл.

Адв. М. – Уважаеми апелативни съдии, поддържам казаното от колегата, като бих желал да наблегна на следното: обвиняемият не само има чисто съдебно минало, той няма и регистрации за каквито и да е прояви, няма криминалистични регистрации, на 55 години е. Обвинението обхваща един период от 2017 г. до 2023 г., като специално деянието, за което той е обвинен е от 2019 г. януари. Прокуратурата пледира, че става въпрос за обществено значим случай и възниква основателен въпрос къде са били органите на МО през 2020, 2021 г. В досъдебното производство за период от 2-3 дни са

събрани 4 тома материали, реално погледнато няма нито един документ с дата преди 27. 10. 2023 г.

Не са налице нито едно от предвидените в чл. 63 НПК основания, като мотивите на ОС Ст. 3. да постанови мярката ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА са изцяло в насока опасност да бъде извършено друго престъпление. Ясно е, че това престъпление няма как да е срещу собствеността и т. н., т. е. се презумира евентуално престъпление срещу правосъдието, като в тези 4 тома реално са разпитани всички свидетели, които биха могли да дадат някакви данни и показания по случая. Повечето от тях имат разпит пред съдия, другите нямат, защото казват само хубави неща. Ерго, налице е отговорността по чл. 290 НК и чл. 293. Не вярвам, че обв. Г. П. даже би си помислил за каквото и да е престъпление, тъй като от събраните на ДП материали е пределно ясно, че каквото и да се случи първата работа на който и свидетел да е, е да отиде пред органите на МВР и да разкаже какво му се е случило, че му е изпаднала гума от колата примерно или че е видял свидетеля, обвиняемия на 300 м разстояние от себе си и това го притеснява.

Другото, което е наказанията, които са предвидени за престъпленията на Г. П. по всякакъв начин изключват каквото и да е предположение той да тръгне да извършва каквото и да е друго престъпление, с което ще утежни ситуацията. Считаме, че възприятието на ОС Ст. 3. по отношение на основателна опасност обвиняемият да извърши друго престъпление е просто неправилно.

По отношение на това той да се укрие съдът ясно изрази, че не счита че е налице подобна опасност. Поради, което Ви моля да измените взетата спрямо Г. М. П. мярка за неотклонение ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА в по-лека такава.

Обв. П. ЗА ЗАЩИТА – поддържам казаното от адв. Д. и от адв. М. и моля за по-лека мярка.

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми съдии, ще моля да приемете, че жалбата е неоснователна и потвърдите определението на първоинстанционния съд. Съображенията, които ще изложа в тази насока са следните: Налице са всички предпоставки за вземане на мярката ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА и в тази връзка определението на ОС следва да се прецени, като правилно и законосъобразно.

За първата предпоставка - обоснованото предположение, че обвиняемият е извършил престъплението, за което е привлечен като такъв не чух конкретни доводи за обоснованото предположение за доказателствата по чл. 321 ал. 6. Голяма част от пледоарията на колегата бяха за обвинението по чл. 143 НК, с което ще си позволя да не се съглася, че нямало употребена нито сила, нито заплаха, но ние нямаме и такова обвинение, че той със сила и заплаха е осъществил състава, а че е използвал служебното положение на единия от обвиняемите, е осъществил състава на престъплението. Цитирани бяха имената на свидетели, с които на практика не се потвърждава тезата на прокуратурата, но не чухме и дума за показанията на останалите свидетели. Това, че има разпитани свидетели, които не потвърждават и нашата теза е заради това, че прокуратурата е и обективна. Разпитани са всички лица, които имат отношение към случая, това че едни говорят едно, а други – друго не е проблем, че една част от тях отричат за престъпно деяние спрямо тях, не означава, че няма такова. Това за обоснованото предположение.

В подкрепа тезата на ОС за това, че е налице реалната опасност да се извърши престъпление, като основен елемент следва да се прецени продължителният период на извършване на тези престъпления. Обвинението по чл. 321 ал. 6 е повдигнато за един изключително продължителен период, така че съвсем не е изключена възможността при друга мярка, различна от ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА обвиняемият да извърши престъпление, както е приел и ОС. Ще моля по изложеното да потвърдите определението.

Адв. Д. – реплика – останал съм неразбран от прокурора, защото не смятам че аргументите ми бяха пестеливи за несъставомерност на обвинението по чл. 321, защото се предвижда имотна облага. Обосновах защо чл. 143 не може да набавя имотна облага, защото е престъпление срещу личността, затова не се спрях по-подробно на 321, защото от престъплението по чл. 321 ал. 6 би могло да се добие имотна облага, а чл. 143 е срещу личността и може да се принуди да извърши лично действие, защото юридически е невъзможно той, като съизвършител да използва служебно положение на друго лице да принуди, затова развих всички съображения и хипотези на 143, отчитайки, че обвинението е работно, освен че не е използвано служебно положение, няма и заплашване. Свидетелите възпроизвеждат само слухове, чувал че в Ст. 3. са искали пари, за да се назначи учител и т. н., да, но нито един от тях не каза, че е дал пари да го

назначат. Затова не изпадам в деликатната ситуация да анализирам слухове, защото не е правилно. Ако прокуратурата твърди, че има данни за други престъпления защо няма обвинение, има обвинение за две деяния, на които се спряхме.

Адв. М. - за обвинението, което има конкретика, спор, по 321 и 143, заповедите са за проверка относно посещаемостта от ученици на учебните занятия, тъй като имало сигнал, че твърде малко ученици посещават занятията, цитираните в т. 2 заповеди на н-ка на РУО, касаят извършване на проверка относно посещаемост на учебните занятия от учениците. Къде тук може да се търси имотна облага.

Адв. Д. – ако прокуратурата счита, че тези действия са неправомерни, тя следва да гледа същината на чл. 282, но не и на чл. 143 именно, защото чл. 143 не предполага извършване на служебни действия, както вече го посочихме.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

Г. М. П. – искам от съда по-лека мярка.

След тайно съвещание, съдът намира и приема за установено следното:

Производството е по реда на чл. 64 ал. 8 от НПК.

С определение № 937/04. 11. 2023 г. по ЧНД ""/2023 г. С. окръжен съд е взел мярка за неотклонение ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА спрямо обв. Г. М. П. по ДП ""/2023 г. по описа на ГДБОП – МВР.

Недоволен от така посоченото определение е останал обв. Г. П., който го е обжалвал с искане то да бъде отменено и спрямо него се вземе по-лека мярка за неотклонение.

Прокурорът даде заключение, че жалбата е неоснователна.

Пловдивският апелативен съд след като се запозна със събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с направените оплаквания в жалбата, намира и приема за установено следното:

ЖАЛБАТА Е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови атакуваното определение първоинстанционният съд правилно е преценил, че от събраните до момента доказателства, въпреки

ранният етап на разследване, може да се направи извод, че е налице обосновано подозрение в голяма степен на съпричастност на обв. Г. П. досежно обвиненията, които са повдигнати спрямо него по чл. 321 ал. 6 НК и по чл. 143 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 НК. В тази насока са събрани до настоящия момент гласни доказателства и преди всичко показанията на св. Р. И.А – К. вкл. и в разпита ѝ пред съдия, проведен на 02. 11. 2023 г. Думите ѝ са подкрепени и от представените и приложени по делото писмени доказателства /т. 1 л. 30 и сл. ДП/. В идентична насока, с оглед настоящия етап на разследване, са и показанията на посочените в определението свидетели, които дори изчерпателно са изброени от първоинстанционния съд. Именно от показанията на разпитаната свидетелка, посочена по-горе, настоящият съдебен състав счита, че макар и наличието на обосновано предположение по отношение на първото обвинение по чл. 321 ал. 6 НК да е с по-малък интензитет, за разлика от обвинението по чл. 143 ал. 1 вр. чл. 20 ал. 2 НК, то към настоящия момент на разследване е налице тази първа предвидена кумулативна предпоставка за вземане на мярка за неотклонение **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА**.

Действително в хода на досъдебното производство са разпитани и втора група свидетели, които не сочат никакви факти и обстоятелства, въз основа на които да се направи извод за наличието на обосновано предположение, но с основание в тази насока представителят на апелативна прокуратура посочи, че всъщност това именно говори за обективността на провежданото разследване.

По отношение на опасността обв. П. да извърши престъпление следва да се има предвид представената характеристична справка /т. 4 л. 47 ДП/, в която е посочено, че обвиняемият Г. П. не живее на постоянния си адрес, не притежава недвижимо имущество, живее в квартири на различни адреси в Ст. 3., като постоянно ги сменя. От 2003 г. не работи и използва леки автомобили на чужди лица. Налице са данни, че същият е хазартна личност с избухлив характер и е склонен към пререкания и саморазправа с лица, с които не е в добри отношения.

Това са данните, които са събрани към настоящия момент и въз основа на тях, а така също и с оглед високата степен на обществена опасност на деянията, предмет на настоящото производство и спецификата на

престъпленията и времето, мястото и обстановката на тяхното извършване, следва да се направи извод, че съществува реална опасност към настоящия момент при друга по-лека мярка за неотклонение обв. Г. П. да извърши престъпление.

По отношение наличието на опасност обвиняемият да се укрие първоинстанционният съд е приел, че липсва такава опасност. Това обстоятелство няма как да бъде обсъждано в настоящото въззивно производство въпреки резервите на настоящия състав, тъй като второ инстанционното производство се развива само по жалба на обвиняемия.

С оглед на всичко изложено по-горе Пловдивският апелативен съд счита, че е напълно законосъобразен изводът на С. окръжен съд, че с оглед етапа на разследването и събраните доказателства, целите на мярката за неотклонение, регламентирани в чл. 57 НПК, биха се изпълнили с мярка за неотклонение ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА.

Няма пречка, ако в хода на досъдебното производство се съберат други доказателства, които да обосновават степента на обосновано предположение в степента на съпричастност на обв. Г. ПЕЛИКАРЕВ за престъпленията, в които е обвинен, въпросът за мярката да бъде поставен отново на вниманието на съда.

Предвид на изложеното съдът и

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 937/04. 11. 2023 г., постановено по ЧНД ""/2023 г. по описана Окръжен съд Ст. 3..

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Заседанието се закри в 11:02 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____